

Sygn. akt II CZ 92/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 21 października 1998 r.

Sąd Najwyższy Izba Cywilna

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSN	-	M. Sychowicz (spraw.)
Sędziowie:	SN	-	H. Ciepla
	SN	-	K. Zawada

po rozpoznaniu w dniu 21 października 1998 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa „S.” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
przeciwko E. B.

o eksmisję

na skutek zażalenia powódki

od postanowienia Sądu Wojewódzkiego w K.

z dnia 9 kwietnia 1998 r., sygn. akt III WCK [...]

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

U Z A S A D N I E N I E

Postanowieniem z dnia 9 kwietnia 1998 r. Sąd Wojewódzki w K. odrzucił kasację powódki od wyroku tego Sądu z dnia 15 sierpnia 1998 r. Sąd Wojewódzki stwierdził, że kasacja wniesiona została w sprawie o świadczenie a wartość

przedmiotu zaskarżenia nie wynosi podanej w kasacji kwoty 5.948,10 zł, ale kwotę 2.295 zł odpowiadającą trzymiesięcznemu czynszowi za lokal, którego opuszczenia, opróżnienia i wydania przez pozwaną domaga się powódka. W tej sytuacji zdaniem Sądu Wojewódzkiego kasacja, jako niedopuszczalna, podlegała odrzuceniu (art. 393⁵ kpc).

W zażaleniu na wymienione postanowienie powódka zarzuciła, iż wydane ono zostało z naruszeniem art. 393 pkt 1 i 3 kpc i wniósł o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zaskarżone postanowienie odpowiada prawu aczkolwiek z innych przyczyn, niż wskazane w jego uzasadnieniu.

Jeżeli przedmiot zaskarżenia kasacją odpowiada przedmiotowi sporu określonego w pozwie, wartość przedmiotu zaskarżenia podana w kasacji nie może być wyższa niż wartość przedmiotu sporu podana w pozwie lub ustalona na podstawie art. 25 kpc w wyniku jej sprawdzenia (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 1996 r., I CKN 21/96 - OSNC 1997, z. 4, poz. 42).

W sprawie, w której wniesione zostało rozpoznawane zażalenie przedmiot zaskarżenia kasacją obejmuje żądanie nakazania eksmisji pozwanej z lokalu użytkowego i zasądzenia od niej kwoty 818,96 zł z odsetkami ustawowymi tytułem odszkodowania za zajmowanie lokalu bez tytułu prawnego. Przedmiot ten jest zatem mniejszy niż przedmiot sporu określony żądaniem pozwu, bo obejmowało ono poza żądaniem nakazania eksmisji pozwanej żądanie zasądzenia od niej kwoty 3.965,40 zł. W sytuacji zatem, gdy w pozwie podana została jako wartość przedmiotu sporu kwota 3.965,40 zł i nie została ona poddana sprawdzeniu (art. 25 kpc), jest ona wiążąca w toku dalszego postępowania i podana w kasacji wartość przedmiotu zaskarżenia mogła być - ze względu na mniejszy przedmiot zaskarżenia niż przedmiot sporu określony w pozwie - jedynie niższa od wymienionej kwoty 3.965,40 zł, a w żadnym razie nie może być od niej wyższa. Ponieważ jest to kwota niższa niż 5.000 zł, a kasacja wniesiona została w sprawie o świadczenie, niedopuszczalność kasacji wynika z art. 393 pkt 1 kpc. Odrzucenie kasacji przez Sąd Wojewódzki (art. 393⁵ kpc) ma zatem swą podstawę w wymienionym przepisie.

Podniesione w zażaleniu okoliczności związane z prawidłowością wyroku zaskarżonego kasacją są bez znaczenia dla kwestii dopuszczalności kasacji a zatem i dla rozstrzygnięcia zażalenia.

Kierując się przytoczonymi względami Sąd Najwyższy na podstawie art. 393¹⁹ w zw. z art. 385 kpc postanowił jak w sentencji.

aw

jb.